

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pet-ovrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

K volilnemu gibanju.

(Konec.)

Glede dolenske železnice omeniti nam je namreč, da je vsled prizadevanja dosedanjih poslancev in vsled delovanja ad hoc sestavljenega konzorcija že došla koncesija za začetna dela, da se bode trasiranje v kratkem začelo in da je stvar že tako daleč godna, da bode, ako ne pride kaj nepričakovanega vmes, dolenska železnica že prihodnje leto na dnevnem redu državnega zbora.

Kar se tiče „prekladbe dolenskih cest“ pozabilo se je menda na prijatelja Šukljeja. Ali se Dolenjci več ne spominjajo, da se je Šuklje, ki se obnaša kakor minister za dolenske komunikacije, v deželnem zboru „z vspehom potegoval za preložitve državne dolenske ceste čez Gorjance in drugih strmih klancev mej Ljubljano in Novim mestom?“ Zakaj se mu kratijo te lavorike? Ste li čitali kandidatski list „Rojakom“, v katerem „več prijatelj“ opozarja „čitatelje še na to, da se je v državnem zboru na podlagi načrta, ki ga dala napraviti deželna vlada, že letos stavila v državni proračun izdatna vsota za preložitve dotične ceste in da se bode to sigurno tudi znanprej še zgodilo?“

V zadevi državne podpore za zboljšanje kmetijskih razmer na Dolenskem usojamo si vprašati: Kako se more g. Pfeiferju v tem oziru kaj očitati, ko je vender znano, koliko tisočakov je on izprosil na Dunaji in v Ljubljani za revno Dolensko. Od več strani nam dohajajo dopisi: „dajte nam poslanca, kakeršen je Pfeifer, in soglasno ga volimo.“

Točke: „da se pri zemljišnem davku odloči eksistencminimum“ menda niti 5° izmej volilcev ne razume. Sicer je dodan dostavek „oproščenje davka od premalih dohodkov“. Ta stavek zdi se nam naravnost opasen, kajti kje bi se na Dolenskem in drugej našel posestnik, ki bi ne tožil, da ima prepičle dohodke.

Kar zadeva 5. točko, da se upelje borzni davek, zlajša breme kmetovalcem, zniža cena soli za živino, moramo pred vsem naglašati, da se morajo poslanci brezpogojno poganjati za to, da se cena soli, ne samo za živino, ampak sploh zniža, mislimo pa tudi, da se bode g. Pfeifer za to točko isto tako odločno in krepko potegoval, ker je sam

kmetovalec, torej sam čuti vsa bremena, ki tarejo posestnika.

Pri stavku: „Visoko politiko tirati, prepuščam zvedenim državnikom“, bili smo pa kar osupnjeni. Tako ne sme govoriti kandidat za državni zbor, kajti v kratkem utegne biti obravnava o carinskeje zvezi z Nemčijo, ponavljati se ima pogodba z Ogersko, na dnevnem redu bodo mnoge druge prevažne mejnarodne zadeve, ki nam vse segajo do živega in zahtevajo denarnega in krvnega davka, a pri vsem tem da bi poslanec slovenskih volilcev kar molčal? To nikakor ni v interesu volilcev in odkritosrčno milujemo, da se je ta točka vsprejela v program.

Nadalje pa g. protikandidat g. Pfeiferju sam priznava pošteno voljo, a dostavlja, da nema namena spodriniti ga. Da ni bilo namena spodriniti ga, čemu pa se je izdal in razširjal kandidatski oklic? Čemu se govori o premeščenji vojakov iz Dolenske v Ljubljano, po katerem Dolenska vsako leto izgubi mnogo tisoč goldinarjev? Saj menda vsakdo ve, da premeščenje vojakov ni v moči gosp. Pfeiferja, niti v moči državnega zbora, ampak dotičnega vojaškega oblastva.

Dali bi lahko še nekoliko stavkov pod kritični nož, a g. Poznik sam pravi, da se ni za poslanca ponujal in prosi volilce, da odvale od njega teško breme. S to prošnjo strinjamo se tudi mi iz vsega srca, kajti dr. Poznik nam je v Rvdolfovem neobhodno potreben, njegov delokrog je tolik, da bi ga zelo pogrešali in bi ga ne bilo lahko nadomestiti. Strinjamo se s to prošnjo tudi zategadelj, ker je nasprotstvo mej Pfeiferjem in drom. Poznikom prisiljeno, ker se s tem le množi naša itak že akutna razcepljenost, kar pa naj zagovarjajo tisti gospodje, ki so to kandidaturo postavili na dnevni red, ne da bi bili pomislili na gotov poraz in na razjarjenost in mržnjo, ki bode vsled tega neizogibna.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. maja.

Vsa desorganizovana je desnica ostavila državni zbor, neso jo bile pomladile besede ministra Dunajevskega, četudi so bile vzbudile mnogo veselja mej desničarji. Ravno tako nejedina ali pa

še bolj, kakor je ostavila zbor, se povrne v novega. Morda sicer pridobi nekaj sedežev, kar pa še tudi ni gotovo, a še mnogo več bode kvalitativno zgubila. Volilno gibanje mora še bolest vzbuditi v srci vsakega Slovana. Po vseh slovanskih deželah spodriva načelno politiko osebnostij. Na Kranjskem se urivajo novi kandidati proti dosedanjim starim iz same sebičnosti in častihlepja, obrekujejo naše stare narodne može, samo da bi s svojo osebo pokazali v ugodnejši luči. To je pa volilce jako zbegalo, ni več prejšnje discipline. Preti že nevarnost, da vsled mejsobnega prepira najhujši sovražniki našega naroda pridobe zopet stare pozicije, katere smo jim bili le z mnogoletnim trudom izvili iz rok. Na Českem drug družega spodrivajo Staro- in Mladočehi, in tako slabé narodne sile, pri tem se jim pa Nemci v pest smejejo, ki jedini stopajo v volilni boj. Še žalostnejše so razmere na Moravskem. Tam, kjer bi morali nemški konservativci v največje složnosti delati s Čehi proti silnim levičarjem, pa že nastavljajo svoje kandidate proti Čehom. V Galiciji je huda borba mej Poljaki in Rusini. Pa tudi ne samo to, trdna disciplina, ki je vladala mej Poljaki, začena je rušiti. Ustanovilo se je že več zakonitih volilnih odborov, kateri hočejo uriniti svoje kandidate proti volji osrednjega odbora. Na slovanskem jugu, v Dalmaciji, se pa Srbi bratijo z Italijani proti Hrvatom. Pa tudi mej nemškimi konservativci ni prave jedinosti. Seme razpora, katero je zasejal dvorni sovetnik Jurij Lienbacher, že gre v cvetje. Tako vidimo povsod mej desničarji in Slovani samo razpor. Najžalostnejše je, da se v programih desničarjev ne kaže sloga niti v jednem vprašanji. Ta je za strog konservativem, oni za bolj svobodoljubna načela; ta za narodno enakopravnost, oni za nemški državni jezik; ta za avtonomijo, oni za strogi nemški centralizem. Taka stranka ne bode mogla v novem zboru doseči kakih znamenitih uspehov. Že samo volilno gibanje je nam porok, da v prihodnjih šestih letih bomo Slovani, zlasti Slovenci ravno tako malo dosegli, kakor smo dosedaj. Saj je še dvomljivo, da bi taka stranka, kakor je desnica, ki nema nobenega programa, ampak vsaka frakcija tira svojo lastno politiko, dolgo mogla držati ministerstvo. Lič čudnega bi ne bilo, ako doživimo v kratkem novo ministerstvo levičarsko, kajti levica se je kakor pomladila, odkar je zapisala na svojo zastavo boj za predprave nemške narodnosti. Skoro povsod se pa v njenih vrstah kaže največja jedinost, samo tam se poganja več levičarskih kandidatov za kak mandat, kjer ni nobene nevarnosti, da bi prodrli kak esničar. Levici se pa utegnejo pridružiti oni nemški konservativci, ki so se postavili na ultranemško centralistično stališče, če ne hitro, pa se jej počasi približati. Levica je v tem povsem jedina, da se mora nemščina proglašiti za državni jezik, vsa druga

LISTEK.

„Človeka nikár!“

(Odgovor na dva dodatka dra. Mahničca v „Slovenci“.)

(Dalje.)

Tudi dobro znam razložiti one verze, kakor tudi menim, da jih zna vsak duhovnik, ne le kak dr. sv. pisma. Zato sem pa rabil prvi citat v „obrambi“ v ravno tisti figuri pa tudi v prav istem pomenu, kakeršen ima v sv. listinah; saj nad mojimi pezijami se niso izpodtikali laici, nego skoro sami duhovniki, zato sem pa smel z njimi tako govoriti, zanašajoč se na njihovo umevanje sv. pisma. Motite se tedaj g. dr., ako menite, da sem vzel v obrambi prvi citat sensu proprio, vzel sem ga prav tako, kakor bi ga tolmačili vi sami. In vi boste vse gori našete izreke tolmačili tako, da dobijo (če prav se na prvi pogled zdijo tako grozni) popolnem dober in zeló pobožen pomen. To je prav gotovo. Zdaj pa, g. dohtar, prosim odgovora: ako je moj vsklik navedenim cita-

tom podoben po zunanje, zakaj bi jim ne bil tudi po znotranje? Ali je to logično tako nemogoče? Ako znate tolmačiti dobro in prijazno one, zakaj ne mojega? Zakaj, ko so si ti izrekli in moj vzdihljaj bratje po lici, zakaj niste pri njih iskali tudi sorodnega duha? In k takemu razlaganju vas je prav silil ves prvi del pesmi, kakor tudi drugih razlogov obilo! — Uzrok temu bridkemu vzdihu je „težki jarem, ki žuli Odamove otroke“, zemeljsko trpljenje, a to ni poglavitno, še bolj dvojbe, ki človeku razrivajo srcé, ga priženó na razpotje med dobrim in hudim, med čednostjo in grehoto in ga lahko pahnejo v „zmote“, to je v pregrehe in hudobije, — in te „zmote“ so glavni motív tega vsklíka; saj gradácija v predzadnjih vrsticah je pač očitna. S tem vsklikom je tedaj kar najostreje označena velikost in grdoba pregrehe, popačenosti in pokvarjenosti naše,*) ki je tolika, da more človeka zapeljati k bolestnemu vskliku: „človeka nikár!“ Ta vsklik torej pomiluje in obžaluje človeka zarad trpljenja in zmot, pa tudi te „zmote“, pregrehe (ne grešnika) z vso enerzijo

*) Prav kakor v „Genezi“ cap. VI. v. 5., 6.

ožigosa. S tega stališča ta vsklik ni samo dovoljen, nego eminentno kristijansk.

A ta vsklik ima tudi proseč pomen, kakor je bilo že prej omenjeno in dokazano. Človek, ki vidi napake, želí jih videti popravljene. In na to meri moj vzdihljaj. Moj g. kritik se vara, misleč, da prosim uničenja človeškega rodú, nikakor ne. Jaz ne prosim, naj Bog ne vstvari nobenega človeka, ampak le takih ne, kot sem jaz (g. dr. tu pač vidi, da se ne cenim Bog ve kako visoko in da se ne stavim drugim v poseben vzgled). Vsi ljudje vendar nismo enaki, gotovo bi se našle na zemlji tudi dobre in prav dobre duše. In kaj prosim jaz? To: O Bog, ne vstvari meni enakih ljudi, nego srečnejših in boljših. Ker pa g. dr. rad ne veruje, sem tu v srečnem položaji, da mu to lahko s pričami dokazem. Leta 1877., tedaj tačas, ko me ni še nikdo napadal zaradi pesmi, prašal me je prijatelj Gruntar, kako naj si tolmači konec te pesmi in jaz sem ta „človeka nikár“ omejil tako, kakor je gori rečeno. Ves pomen pesmi sem tedaj v ta kratek stavek: „o gospod in srečne stvari, dobre in srečne

načela, katera je dosedaj zagovarjala, morajo se temu umakniti. Kako malo marajo nemški konservativci za ravnopravnost narodov, kaže to, da so za solnogradsko mesta postavili bivšega ministra notranjega Aleksandra Bacha za kandidata. Kakor je znano smo Slovani pod njegovo absolutno vladno morali silno mnogo pretrpeti. Ta mož bil je najmočnejša opora nemškega centralizma, absolutizma, in birokratizma. Še dan danes nas Slovane skele rane, katere je nam zasekala njegova vlada. Zares žalostno je, da se po petindvajset letih ustavne svobode, upa stranka, katera se je hlinila nam prijazno, s takim kandidatom na dan. Še bolje pa nam kaže mišljenje solnogradskih konservativcev volilni oklic, ki se je izdal tem povodom. V njem se najprej prosiavlja vladanje tega moža, pred vsem omenja, kako je dobro štiti jedinstvo države, nemški jezik in nemško kulturo, h koncu se pa zopet udari na ultranemške strune, da bode ta kandidat se še vedno prizadeval obvarovati veljavo nemškega jezika in kulture. Mi mislimo, da je potem, kar je že tu povedano, vsakemu jasno, da Slovonom ni več mogoče hoditi po istem potu s solnograškimi konservativci. Tako hvaležnost dobivamo Slovani od nemških konservativcev, da so naši poslanci v zboru mnogim njih predlogom pomagali do večine, in to celo večkrat nam samim v škodo. — Konservativni veleposestniki na Moravskem bodo postavili svoje kandidate in so že izdali svoj volilni oklic. V njem poudarjajo, da se Avstrija mora postaviti na zgodovinsko podlago, ako hoče biti močna. Boriti se hočejo za pravice vseh kraljestev in dežel, povzdigo brambene sile države, pravico in svobodo katoliške cerkve in jednakopravnost vseh avstrijskih narodov. Delali pa bodo tudi za zboljšanje narodnega gospodarstva. Konci pa obžalujejo, da se ni posrečilo skleniti kompromisa s srednjo stranko. Četudi ni upati, da bi zmagali, pa pokazati hočejo svoje mišljenje. — Zgornjeavstrijski konservativni veleposelniki pa v svojem volilnem oklicu pred vsem omenjajo narodno-gospodarska vprašanja.

Večina **hrvatskega** sabora je izključila Pilepića in Bakarčića za 31 sej, ker sta razžalila vladne kimovce pri posvetovanju o kreditu za pokritje stroškov kraljevega komisarijata. Debata o tem se je potem nadaljevala. Suvic zagovarjal je vlado in napadal opozicijo, češ, da je ona kriva vseh nemirov. Njegove izpeljave je pa dobro zavrnil dr. Mazura. Dokazal je, da te stroške mora nositi skupna vlada in izjavil, da so on in drugi pravdniki v Zagrebu narodu svetovali, nezakonite grbe doli strgati, na kar je še ponosen. Kako daleč je že zašla hrvatska narodna stranka, kaže to, da je Crnković interpeloval vlado, če jej je znano, da hoče jugoslovanska akademija odbiti vladno prepoved in sklicati slovanski kongres povodom petdesetletnice preporoda hrvatskega slovstva. Ban mu je odgovoril, da mu ni nič znano o tem, da pa bode gledal, da akademija ne prestopi zakonov. Vladni kimovci so tedaj že zgubili vsak ponos, celo čisto literarno slavje, ki nema nič s politikopraviti, jih že bode v oči.

Cerkveni kongres **ogerskih in hrvatskih** Srbov snide se 13. septembra. Volitve za ta kongres bodo v prvi polovici meseca avgusta. Dolgo so se morali pogajati Srbi, da jim je ogerska vlada dovolila sklicati kongres. Najbrž bode pa tudi vsako samostojno delovanje kongresa ovirala.

Čez par tednov se v **Bosni in Hercegovini** začne šolske počitnice. Po odločbi Dunajske vlade se v teh dveh deželah začne počitnice, kadar navstane vročina in se začne košnja in žetev. Letošnje leto skoro 2000 učencev več obiskuje javne šole kakor lani. Vlada je to leto mnogo storila za povzdigo katoliških in pravoslavskih šol. Osnovale se je več novih šol, že obstoječim pa so se dovolile podpore iz deželne blagajne. Mohamedanci pa nečejo nobene državne podpore, ampak vzdržujejo svoje

Ijudi. Ako je g. kritiku pot v Logatec predolga, izve lahko prav isto pri mojem prijatelji, g. prof. Erjavci v Gorici. In ako to prosim, to menda pač ne bo še panteizem.

Sicer pa se meni zdi, da ko bi tudi splošno prosil, (česar pa v pesmi ne storim), bi težko dr. M. pravdo dobil. Kar nam Bog že sam name-rava dati, pač smemo tudi prositi. No, in tudi „človeka nikár“ nam misli dati sam. Skleneno je v večni osnovi, da bo Bog nehal vstvarjati, da pride kedaj poslednji človek in poslednji dan. Prošimo, ali ne prosimo, prišel bo vendar čas, ko Bog porече: „Dovolj, zdaj ne več ljudj!“ In ako bi želel, da bi zavoljo zmanjšanja greha bili „prikrajšani tisti dnevi“ — kaj potem?

Pomen je razložen. Zdaj še odgovor na nekatera očitanja dra. M. Očita mi, da za svoje nesreče, dvojbe in zmote delam odgovornega Bogá. Hudo očitaje, ali ga je pa tudi dokazal, ali ga more dokazati le z eno vrstico iz cele zbirke? Nikdár! Pač pa jasno govorim, da je človek sam kriv vsega tega. O tem govori polovica obrambe k „človeku nikár“. Blagi čitatelj naj bere sam:

„Ti modro vse, lepo si vstvaril;
A človek, zemlje gospodar,

čisto verske šole iz dohodkov vakufa (cerkvenih posestev).

Vnanje države.

Srbska ministerska kriza se bode tako rešila, da ostanejo vsi dosedanji ministri razun ministra notranjih zadev, Novakovića. Kdo bode prihodnji minister notranjih zadev, še ni odločeno.

Vsa nasprotja zaradi Afganistana mej **Rusijo** in **Anglijo** še neso poravnana. Rusija je izjavila, da naj se ne določi noben neutralni pas mej Afganistanom in Rusijo, ker to bi dalo le povod raznim daljšim nemiro. Ker pa Rusi prepuste Sulfikarske prelaze Afganom, in si tako sami sebi zapro pot v Herat, zahtevajo, da se jim še puste nekateri kraji, katere Turkostanci potrebujejo za pašnike, ki bi pa pripali Afganom, ko bi se meja uredila po želji Angležev. To pa ne bode motilo mirnega sporazumljenja, ker so Angleži vedno bolj prepričani, da Afganistan ni neobhodno potreben za varstvo Indije. Minister za Indijo, Kimberley, se je izjavil, da se Indija da najbolje brani na njenih mejah, ne pa v Heratu, zategadelj pa ne bodo Angleži skušali prodreti skozi Afganistan, da bi varovali ta „ključ“, ampak utrdili bodo dobro indijsko mejo. V vsakej vojni na indijski meji bode Anglija silnejša, v vsakej vojni, oddaljenej od Indije, bode pa Rusija, silnejša, ker ima več vojakov in njeni vojaki imajo manj potrebščin, kakor angleški. Naj Rusija tudi po večletnih bojih pokori Afgane, prišla pa bode do železnih vrat, ki jej bodo zabranjevala uhod v indijski raj. Ta Kimberley-jeva izjava je najboljši porok za mir. — Ruski listi še vedno zahtevajo, da bi se razdelil Afganistan, ali pa, da se za Herat in okolico ustanovi posebna vlada, ki bi bila pod uplivom Rusije. — Ker pa ima indijski podkralj mnogo upliva na azijsko politiko Angleške, bode Rusija v Kaluti nastavila posebno diplomatsko zastopstvo.

Povedali smo že, da **Italijani** neso zadovoljni z vnanjo politiko Mancinijevo. Ta državnik se najbrž ne bode mogel več dolgo vzdržati. Govori se že, da prevzame ministerski predsednik sam ministerstvo vnanjega, zato bode pa prevzel poslanec Tajani ministerstvo notranjih zadev, katero je dosedaj vodil Depretis sam.

Španjski konservativci so jako potrti zaradi izida poslednjih občinskih volitev. V Romaru in Robledi je bila vlada napela vse sile, da zmaga s svojimi kandidati, pa vse je bilo zastonj. V Madridu je voljenih 19 liberalnih in 1 konservativen mestni zastopnik. Udeležitev bila je velikanska, kajti izmej 28.000 volilcev volilo jih je 21.513.

Dopisi.

Z Notranjskega 14. marca. [Izv. dop.] V „Ljubljanskem listu“ je neki dopisnik K—c*) skušal priporočati g. Obrezo kot poslanca za Notranjsko. Menimo pa, da mu je to popolnem spodletelo, kajti še nikdar nismo slišali, da bi bil gosp. Obreza kot kmetovalec kacega pomena, še manj je pa pokazal v preteklih šestih letih, da bi mu bil kmetški stan posebno pri srci. Kdaj se je za ta stan oglašil? Niti udeležil se ni pri enketi, katera se je sešla v Ljubljani vsled prizadevanja dra. Jos. Vošnjaka.

Mi menimo, da je dopisnik izbral si najboljšo lastnost svojega patrona, da bi ga povzdignil pri volilcih. Škodoval mu je gotovo več, kot da bi bil molčal, kajti par vrstic spisati, ki nič ne dokažejo, na konci pa razglasiti ime kandidata, tak maneuver pa Notranjcem ne imponuje.

*) K—ruhobore-c pri Obrezi ka li?

Ti krasno delo vse je skvâril.

Naš ded je vzel na vrti sad,

Menéc, da trga sad modrosti;

A vtrgal je le sad bridkosti

In smrti sad.

Od táčas človek je trpin,

Morí ga starih ran spomin

In strah prihodnjih bolečin,

Skelé ga bridke rane

Mu zdaj zadane.

Trpljenja poln in poln je zmot;

Na žitja morji previharnem,

Na morji tem, strašné nevarnem

Zgrešil prerad le pravo pot.

Oh koliko mornarjev

Ob skalo vrže moč viharjev,

In čoln in nje, ki so v čolnici

Srdito vniči.

Kedo prešteje milijone,

Kar jih na žitja morji vtone

Morda na — vek?

Ali ni tukaj jasno povedano, da vse te nesreče si je človek sam kriv, da je sam krasno božje delo pokvaril, ker je vtrgal na vrtu prepovedani sad? G. dr. in vender ste to obrambo „študirali“. Kako naj si razložim tedaj Vaše očitanje?

(Konec prih.)

Torej gosp. K—c pretipajte in pregledite še jedenkrat svojega patrona, sicer bode te potrege srca na dan volitve, pri kateri bode te, ako se ne motimo, figurirali samo kot statist, ne pa kot volilec.

Iz Konjice 13. maja. [Izv. dop.] Ni kmalu tako visoko stoječega gospoda, kakor je naš dosedanji poslanec g. baron Goedel-Lannoy, ki bi bil tako uljuden, tako prijazen in v vednej dotiki s svojimi volilci. Dobro vemo, da se mu ni treba poganjati za poslaniški sedež, da je to zanj le žrtev, ali baš zaradi tega in zaradi njegovih odličnih lastnostij ga izredno čislamo. Zbog tega zbralo se je v 10. dan t. m. k volilnemu shodu v našem trgu na stotine volilcev. Trg naš je sicer močno nemškotuberkulozen, a naši kmetški posestniki so odločni in zavedni narodnjaki in samo iz našega okraja dobi g. baron Goedel gotovo 40 glasov. Shod volilcev bil je v prostorih naše izvrstno delujoče posojilnice. Prostori bili so skoro pretesni, kajti tudi veliko naših tržanov prišlo je poslušat poročilo našega dose-danega poslanca.

Baron Goedel poročal je o svojem delovanji tako prepričevalno, da ga je vse jako pazno poslušalo in da so mu po končanem govoru vsi zbrani volilci z glasnimi živioklici izrekli svoje zaupanje in svojo zahvalo. — Za njim govoril je g. dr. Raday iz Maribora. Kdor tega gospoda pozna in ve, da je vse politiško gibanje na Štajerskem nerazločljivo z njegovo osobo, kdor zna, kako popularno in stvarno ume g. notar Raday govoriti, ta bode tudi prav lahko razumel, da je bil njegov govor z navdušenjem vsprejet in da so se na njegov nasvet, naj se zopet voli g. baron Goedel poslancem, soglasno oglašili volilci: „Prošimo, g. baron naj nas zastopa!“ — G. baron Goedel izjavil je na to, da ga ta izraz zaupanja jako veseli ter povedal veselo novico, da mu je trgovinski g. minister za gotovo obljubil, da se bode železniška proga iz Poljčan v Konjice že prihodnje leto s precejšnjo državno podporo graditi začela. Baronu Goedel-u zahvalila sta se potem dr. Rudolf in jeden kmetških volilcev, g. Novak pa je pozival volilce, da so složni in neomahljivi. Barona Goedel-a pozdravljali so, ko se je odpeljal, volilci z navdušenimi živioklici, naši nemškutarji pa so povešali glave, kajti pri svojem shodu imeli so le kakih 5 zapeljanih kmetov. Nemška plima pri nas pojema, bode pa še bolj, kajti tržan le od kmeta živi, in če bode tržan nasproten slovenskemu kmetu, bo kmalu vse nemškutarske glorie konec. Mi smo sedaj zavedni, mi vemo, kaj hočemo, mi vemo, da imamo večino in ako še dosedaj nismo stopali Konjičanom na prste, utegne se v kratkem zgoditi. „Kakor ti meni, tako jaz tebi“. Škoda pa bode na strani nemškutarskih Konjičanov.

Domače stvari.

(H kandidaturi Šukljejevi.) Na mnoga vprašanja, ki nam dan za dnevom iz vseh dolenskih mest dohajajo: „je li Šuklje v istini vladni kandidat“, odgovarjamo, da se je na vprašanje na najmerodajnišem mestu odgovorilo, da vlada nobenega povoda nema proti dr. Margherijeve kandidaturi, ker jo je dosedaj v vseh vprašanjih lojalno podpiral. Gospodje uradniki, ki bodo grofu Margheriju glas dali, nemajo se tedaj nobene disciplinarne preiskave, sploh nobenih sitnostij bati. Radovedni smo pa vsekako kako nam bo sedaj najnovejši dnevnik dokazal, da je Šuklje vladni kandidat. Sicer smo pa itak že znali, da se nihče drugi ne zanima za Šukljejevo kandidaturo, kakor dva gospoda v Ljubljani.

(Gospod Jakob Bohinec), dekan v Braslovčah, ne kandiduje v državni zbor. S tem so ovrženi vsi dotični izmišljeni dopisi v nemških listih.

(Tržaškemu Sokolu) dovolil se je vsled priziva izlet v Sv. Križ. Sokol je včeraj tudi izletel in piše se nam o tem izletu iz Trsta. Pri današnjem izletu Sokola v sv. Križ sešlo se je mnogo ljudstva v vasi, navdušenje veliko. Magistrat poslal je 5 žandarjev in svojega komisarja. Zabranil je godbi igrati cesarsko himno. Dolinar, je govoril ljudstvu, da je zabranjeno igrati himno, ter pozivljaj ogromno zbrano množico, naj zakliče trikratno „živio“ cesarju. Magistratni komisar pri-skoči, hoče ustaviti govornika; ko ni hotel, pozval je vseh 5 žandarjev, kateri so ga hoteli aretovati, ljudstvo navdušeno klicalo je 10 minut „živio cesar!“ Komisar in žandarji so se umaknili. Razdraženje dokipelo je do verhunca.

† Franc Ks. Souvan star.

Včeraj zjutraj ob 4. uri umrl je po kratki bolezni g. Fran Ks. Souvan star., bivši trgovec, posestnik, kurator hranilnice kranjske, odbornik c. kr. kmetijske družbe itd., najstarejši izmej živečih narodnjakov.

Pokojnik porodil se je v 16. dan decembra 1799 v Ločni pri Novemestu, na svoji domačiji „Trebesgilt“. V Novemestu obiskoval je normalne razrede in potem par let gimnazijo. Trgovstva izučil se je v stari hiši J. P. Zupančiča, potem prestopil v hišo Dežmanovo, kjer je do gospodarjeve smrti sodeloval. Leta 1835. prevzel je Dežmanovo kupčijo pod svojim imenom in jo vodil do 1860. l., ko jo je odstopil svojim sinovoma. Leta 1848. bil je nadporočnik narodne straže, večkrat mestni odbornik, gremijalni trgovski odbornik, l. 1867 deželni poslanec, izvoljen v Kočevskem in Ribniškem okraju. Pri hranilnici kranjski bil je društveni ud od l. 1836, direktor od 1861 do 1874, zadnji čas od 1874 leta do smrti pa kurator.

Pri c. kr. kmetijski družbi kranjski bil je od l. 1844 ud in odbornik. — Leta 1861 je pokojnik z rajnim drom. Bleiweisom, V. C. Supanom, drom. J. Zupancem, Josipom Pleiweisom, dr. Orlom in Trpincem se posebno potrudil, da se je ustanovila v Ljubljani čitalnica, katerej je bil več let jako marljiv odbornik. Za obstanek čitalnice stekel si je posebno zasluge, ko jej je v lastni hiši sezidal potrebne prostore. Koliko nam je to koristilo, to more dostojno ocenjati le tisti, kdor ve, kakšne so bile takrat razmere v Ljubljani. Pokojni Souvan zanimal se je posebno za povzdigo kmetijstva, sadjarstva in čebelarstva in je v vseh teh strokah bil jako marljiv in vešč, bil je tudi izmej prvih ustanoviteljev čebelarkega društva. L. 1848 bil je tudi ustanovitelj in odbornik političkega društva „Slovenija“, ves čas svojega življenja pa veren sin naroda svojega. Še v zadnji čas zanimal se je vedno za narodni napredek.

S temi črticami obrisano je površno pokojnika dela in vseh polno življenje. Bil je odločen narodnjak že v tistih časih, ko so bili narodnjaki še redko sejani, podpiral je vse naše zavode, kar je pa njegova glavna in neprecenljiva zasluga: Pokojni Fr. Souvan vzgojil nam velik del našega sedanjega narodnega trgovstva. V Souvanovi hiši odgojevali so se od nekdanj narodni trgovci in največji kontingent za vsa narodna društva dobivali smo in še dobivamo od tam. On položil je temelj slavni trgovski hiši Souvanov, ki je po svoji solidnosti in po svojem modrem vodstvu jednako dobro poznata na Dunaji in v Brnu, kakor v Bosni in Hercegovini in ki ima izredno velik upliv na naše razmere.

Pokojnik bil je mož izredno poštenega značaja, neprestano delaven, zategadelj pa tudi obče spoštovan in priljubljen. Ohranjen mu bode v vseh krogih blag spomin in udeležba pri pogrebu, ki bode jutri popoldne, gotovo vsestranska in ogromna. — Lahka mu bodi zemljica!

— (Porotniki.) Za prihodnje zasedanje pri c. kr. deželni kot porotni sodniki v Ljubljani, ki bode meseca junija t. l. so bili izžrebani sledeči gospodje kot glavni porotniki: Josip Benedikt, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Alfred Lednik, trgovec v Ljubljani; Alojzij Pogačnik, trgovec v Cerknici; Otomar Bamberg, tiskar v Ljubljani; Matija Burger, posestnik v Postojini; Viktor Recher, hišni posestnik v Ljubljani; Štefan Lapajne; trgovec v Idriji; Anton Meršol, krojač v Ljubljani; Fran Peterca, hišni posestnik v Ljubljani; Janez Levec, posestnik v Mengšji; Martin Petrič, posestnik in trgovec z lesom v Čevci; Josip Trdina, trgovec v Ljubljani; Herman Halbensteiner, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Anton Salmič, trgovec in hišni posestnik v Postojini; Josip Poženel, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Jakob Žumer, trgovec z lesom v Podhому; Jurij Dolenc, hišni posestnik v Ljubljani; Janez Kovač, tiskar v Ljub-

ljani; Janez Bernard, hišni posestnik v Ljubljani; Janez Rus, v Šmartnu pri Litiji; Jožef Schläfer, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Janez Adamič; posestnik v Dolenjem Blatu pri Ljubljani; Josip Rozman, hišni posestnik v Ljubljani; Jakob Belec, klepar v Št. Vidu nad Ljubljano; Janez Slivnik, posestnik v Spodnjih Gorjah pri Radovljici; France Dolenc, trgovec in hišni posestnik v Kranji; Jožef Kanc, fabrikant spirita v Ljubljani; Karol Sirknik, marketender v Ljubljani; Jakob Korošec, barvar v Ljubljani; Josip Lavrič, posestnik in vinski trgovec na Viči pri Ljubljani; Peter Lassnik, hišni posestnik in trgovec v Ljubljani; Josip Bernard, mlajši trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; France Kollman, hišni posestnik v Ljubljani; Janez Masel, posestnik v Št. Jurji in Fran Verbič, posestnik v Borovnici. Za nadomestovalne porotnike so bili izžrebani Mihael Lavrič, trgovski poslovodja; Eduard Klemenčič; trgovski pomočnik; Karol Hinterlechner, čevljarški mojster; France Sedlar, čevljarški mojster; Julij Müller, fotograf; Štefan Kljun, hišni posestnik; France Schumi, sladčičar in Janez Ahlin, hišni posestnik, vsi v Ljubljani.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi dne 17. maja t. l. društveni izlet. Odhod ob 7 uri na jutro z zapadno železnico v Purkerdorf, od tod peš čez Paunzen (skupen zajutek) v Pressbaum in Rekawinkel (skupen obed in prosta zabava). Vrnitev iz Rekawinkla na Dunaj ob 9 uri na večer. Zbirališče točno ob 6 1/2 uri na jutro na zapadnem kolodvoru. Gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Iz Št. Jurja n. j. ž. Roji.) V zadnji št. Sl. Naroda hvali čebelar svoje čebele, da so prvemu letos t. j. 11. maja rojile. Zakaj ne bi jaz našim kadil? Čast komur čast! Bilo je 30. aprila na veliki veselici, ko mi moj sosed pravi: Naš Št. Štefanski učitelj je pa včeraj 29. aprila roj dobil! — Drgnilo me je po vseh udih, kakor more drgniti le čebelarja. Drugo dopoludne t. j. 1. maja pa je tudi pred mojim čebeljakom vse brnelo, rojile so! Od tedaj dobivam vsak dan kak roj, in od 10. maja sem vidiš pri nas na vsaki meji roj viseti. Topli april in mnogo sadne paše v tem meseci je uzrok nenavadnemu, zgodnjemu rojenju.

— (Duhovenske premembe v Lavantinski škofiji.) Premeščena sta gg. kaplana: Ivan Cvetko iz Rajhenburga v Žetale, Alojzij Bratuša od Nove cerkve v Rajhenburg.

Prejeli smo sledeči dopis:

Častiti gospod urednik!

V štev. 108 „Ljubljanskega lista“ od srede 13. maja t. l. nahaja se sledeča notica:

Listnica uredništva.

Gosp. R. S. v L.: „Mnogo sem uže plačal in nabral prostovoljnih doneskov za „Narodni Dom“, pravite, „vedel bi torej tudi rad, kdaj bode občni zbor tega društva“. Lepo! — vender mi vam tudi ne moremo dati gotovih pojasnil; tudi mi uže delj časa plačujemo ta narodni davek in mnogokrat uže smo povzdignili krepko svoj glas za to podjetje, navduševali — — — Tukajšnji „Slovenec“ poroča, da bode občni zbor „Narodnega Doma“ dne 26. t. m. Sicer pa je menda to treba vedeti samo nekaterim privilegiranim strankam — pustite se torej pohlevno prezirati, plačujte pridno prostovoljne doneske ter — molčite! Kaj mora vsaka stranka, ktera plačuje davek, vedeti, čemu se porabi?

V obrambo napadenega odbora društva „Narodni dom v Ljubljani“ mi je sledeče odgovoriti:

Po §. 7. sedaj veljavnih društvenih pravil se snide občni zbor vsako leto meseca marca. Društveni odbor pa je moral letos izredno preložiti dan občnega zbora, ker neso bili računski skleneni vsled loterije, ki se je, kakor je obče znano, dne 31. decembra 1884 in sledeče dni vršila, in vsled tega, ker se ni vedelo do konca meseca marca, koliko dobitkov bode preostajalo, in slednjič vsled tega, ker neso še do konca marca društveni poverjeniki v drugih pokrajinah poslali društvu blagajniku sprejetih dohodkov za prodane srečke. — To se je tudi naznanilo v št. 60 „Slovenskega Naroda“ od 14. marca t. l.

V štev. 106 ravno tega dnevnika od 11. maja t. l. je upravni odbor naznanil, da je občni zbor sklican na 26. maja t. l. ob 6. uri zvečer v Čitalnično dvorano Ljubljansko, in je priobčil dotični dnevni red. — K temu je bil upravni odbor opravičen, ker §. 7. društvenih pravil velevala: „Dan (občnega zbora) naznani upravni odbor po „Slovenskem Narodu“.

Iz vsako leto priobčene bilance je p. n. občinstvo do sedaj lahko zvedelo, „čemu se porabi pla-

čani davek“. Gospod vprašatelj in gospod pisec gori navedene notice se pa lahko prepričata, čemu se porabi ta „davek“, ako nas počastita s svojo navzočnostjo pri občnem zboru, ker je seja občnega zbora javna in prihod k nji vsakemu dopuščen.

Glede sumničenja v tej opazki le obžalujem, da slovenski list take nakane podpira, ker se ne žrtvujejo samo taisti, ki plačujejo „narodni davek“, za občeslovensko dobro stvar, temveč tudi upravni odbor, ki nesebično in navdušeno spolnuje svoj patrijotični nalog.

Z odličnim spoštovanjem

Dr. A. Mosche,

predsednik društva „Narodni dom v Ljubljani“.

V Ljubljani dne 15. majnika 1885.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rudolfovo 14. maja. Današnjega občnega volilnega shoda v Gotni Vasi udeležili se v mnogem številu najodličnejši veljavni volilci iz Mirne peči, Prečne, Vršlina, Šent Petra, Šmilhela, Podgrada, Stopič, Kandije, Cikave, Gotne vasi in Smoleve Vasi ter proglasil Viljema Pfeiferja za poslanca v državni zbor.

St. Peter 15. maja. Pri današnji volitvi volilnih mož v Šent Petru izvoljenih 6 za dra. Dolenca. Živio!

Trnovo 14. maja. Obrezova stranka odšla poparjena. Obrezi primanjalo sape radi ugovora nasprotne stranke. Pivčanom in Podnanoscu reklo se je, da so tuji. Dopisi sledijo. Živio dr. Dolenc!

Postojina 14. maja. Pri današnji volitvi volilnih mož bili izvoljeni možje za dra. Dolenca.

Praga 14. maja. Banka Slavija darovala 300 goldinarjev „Slovenskemu pisateljskemu društvu“ za temeljno glavnico.

Beligrad 15. maja. Garašanin sestavil novi kabinet. Večina ministrov ostane. Marinković prevzame notranje zadeve.

London 15. maja. „Daily News“: Ruski odgovor prišel. Odgovor potrjuje dogovor, izimši nekatere podrejene točke. „Standard“ poroča: Formalnega ruskega odgovora še ni, a angleški kabinet dobil je vest, da se načrt dogovora ne more vsprejeti. Razgovori se nadaljujejo, da se izumi način, kako bi se popravil dogovor.

Bazne vesti.

* (Samomor na smrt obsojenega.) Iz Monakova se poroča: Sebastijan Seidl, katerega je v 2. dan t. m. porotno sodišče obsodilo na smrt, odtegnil se je svetnej pravici, ker se je v zapo. u obesil.

* (Ljudsko gibanje v Londonu 1884. leta.) Statistika o ljudskem gibanju v angleški prestolnici v preteklem letu podaje nam zanimive podatke. Velikansko mesto brojilo je lani 4,019,361 duš, 137,485 porodov, ali 370 vsaki dan, in 83,051 mrličev, tedaj 223 na dan. Porodi presegajo število umrlih za 54,434. Otrok umrlo je 21,369, 17,057 umrlih doseglo je starost nad 60 let, 2958 osov prišlo je po nesreči ob življenje in 13,620 jih je umrlo za kužno boleznijo. Zadnji seznam o porokah sestavljen je z leta 1882, ko so imeli v Londonu 35,612 porok, izmej katerih bilo je 1944 moških in 6753 žensk starih manj nego 21 let. Od poročencev ni znalo podpisati svojega imena 2426 moških in 3415 žensk.

Poslano.

Slavnemu c. kr. poštnemu in brzojavnemu vodstvu v Gradci.

Prošli teden bil sem v gostilni na Zidanem mostu ter videl, ko je c. kr. listonoša tamošnjega erarnega poštnega urada s pôlo v roki prišel vabit oštirja, kateri je družabnik Sevniske podružnice, da se podpiše, ter agitatorično pridejal, gotovo udeležiti se glavnega shoda „zum grösseren Aerger der Windischen“.

Ker po mojem mnenji nabiranje podpisov šulverajnovih družabnikov ne spada v delokrog c. kr. listonoš, stavi se uljudna prošnja, da slavno c. kr. poštno in brzojavno vodstvo v bodoče to zabrani ali pa nam pojasni, katera naredba dovoljuje, c. kr. listonoše v to rovarsko in protivladno svrhu uporabljati?

Na Slovenskem, 1. maja 1885.

Pošten slovenski Avstrijec.

Bratje Sokoli!

Jutri popoldne ob 4. uri zbiramo se v čitalnici v društveni opravi, da se udeležimo **pagreba g. Souvana** z zastavo in vencem in corpore.

Odbor Sokla.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec priporočati so pristni „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodnim uporabo 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (11-4)

Listnica upravnistva: Gosp. M. Muleju, profesorju v Nižne-Uralsku. Za poslanih 15 rubljev dobili 18 gld. 30 kr. in je sedaj plačana naročnina do 12. marca 1886.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. maja	7. zjutraj	733-65 mm.	4-6° C	brezv.	megla.	3-90 mm.
	2. pop.	731-75 mm.	12-4° C	sl. jz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	729-66 mm.	9-4° C	sl. zah.	obl.	dežja.
14. maja	7. zjutraj	725-78 mm.	8-0° C	sl. szh.	dež.	28-00 mm.
	2. pop.	723-89 mm.	12-3° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	721-89 mm.	10-8° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 8-8° in 10-4°, za 4-8° in 3-4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 15. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82	gld.	35	kr.
Srebrna renta	82	"	80	"
Zlata renta	107	"	70	"
5% marcna renta	98	"	25	"
Akcije narodne banke	859	"	—	"
Kreditne akcije	285	"	25	"
London	124	"	60	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	86	"
C. kr. cekini	5	"	85	"
Nemške marke	60	"	90	"
4% državne srečke iz 1854	250	gld.	125	75
Državne srečke iz 1864	100	gld.	171	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	107	"	70	"
Ogrska zlata renta 4%	97	"	60	"
" papirna renta 5%	92	"	35	"
5% štajerske zemljišč odvez obliq	104	"	—	"
Dunava reg srečke 5%	100	gld.	114	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	"	75	"
Prior. obliq. Elizabetine zapad. železnice	112	"	50	"
Prior. obliq. Ferdinandove sev. železnice	106	"	—	"
Kreditne srečke	100	gld.	175	75
Rudolfove srečke	10	"	18	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	100	—
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	213	"	25	"

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš preljubljeni oče, oziroma tast, ded in brat, gospod

Franc Ks. Souvan star.,

bivši trgovec, posestnik, kurator hranilnice kranjske, odbornik c. kr. kmetijske družbe itd. itd.

po kratkej bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, danes ob 4. uri zjutraj v 86. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Telo predragega pokojnega boče v soboto 16. maja ob 4 1/2 uri popoldne v lastnej hiši „Čitalnica“ blagoslovljeno in potem k sv. Krištofu prenešeno.

Svete zadržne maše brale se bodo v raznih cerkvah.

Priporočamo ranjcega v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, 14. maja 1885.

V imenu žalujočih rodbin:

Franco Ks. Souvan. Ferdinand Souvan. Marija Göstl roj. Souvan. (289)

Poslano.

(7-19)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujoče piče,
I kas izkušn. lek proti trajnom kašlju pljučevine I
želudca bolesti grkljana I proti nekvalni kataru,

HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Zahvala.

Slavni okrajni odbor Gornjegradski in slavna Gorenjosavinjska poscijlnica v Mozirji blagovolili sta prostovoljni požarni brambi na Rečici kot podporo za nakup ognjegasilnega orodja letos že v drugokrat in sicer prvi 100 gld., druga pa 50 gld. podeliti, za kateri blagodušni darili se najtopleja zahvala izreka.

Prostovoljna požarna bramba na Rečici,
dne 12. maja 1885. (288)

Franjo Majer. Anton Turnšek. Jože Terčak.

Proda se po ceni dobro ohranjen

ledenik (Eiskasten)

za dva soda piva in druga oprava za gostilnico.

Vpraša se v Kolodvorskih ulicah h. št. 24,
prtično na levo. (276-3)

Hiša se da v najem

za poletno stanovanje, s 6 sobami, lonsko leto novo narejena, v prav lepem kraju, pol ure od Lesec, pod Stolom, vas Zerovnica.

Natančno pove **Janez Čop v Mostah p. Lesce.** (283-2)

Velika zaloga vina,

dolenjskega, rumenega in visokorudečega,
in sicer novo od leta 1884 po 8-10 gld., staro iz-
vrstno vino po 14 gld. hektl., proti pošiljati po-
sode, pri

A. Cvenkel-nu,
v Sevnici (Lichtenwald). (285-1)

Kuverte s firmo
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske trte, nasajene v obširnih vinogradih mojega svaka *Josipa pl. Czeke v Kiseku* na Ogerskem je izvrstno desertno vino, katero priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri zelodčevih boleznih, po-manjkanju krvi, oslabiljeni, diarrhoe in reconvalescenci z izrednim vspehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepljujoče pri rekonvalescenci. Vino se ne sme piti mrzlo, ampak se mora pred porabo pustiti, da dobi temperaturo sobe. (44-9)

Burgundsko vino.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima

LEKARNA TRNKOCZY

v Ljubljani, Mestni trg.

■ Vsaka steklenica ima zaradi pristnosti varstveno marko in grb. ■
Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.
Prazne steklenice se nazaj vzmó. — Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000
mark

kot največji dobitok v najsrečnejem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specielno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	90000
1 dobit. a mark	80000
2 dobit. a mark	70000
1 dobit. a mark	60000
2 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	20000
3 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
253 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
818 dobit. a mark	500
31720 dobit. a mark	145
16990 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	40, 20.

Teh 50.500 dobitkov se v petih mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izžreba.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 100.000 srečk, od katerih se boče 50.500 srečk, tedaj več kakor polovica, v sedmih razredih sukcesivno izžrebalo; za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Zaradi mnogih velikih dobitkov, kateri se bodo izžrebali, kakor tudi zaradi največje močice garancije za izplačanje dobitkov, je ta loterija jako priljubljena. To vodi po določbah načrta posebna za to nastavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje država.

Posebna prednost te denarne loterije je, da se vseh 50.500 dobitkov že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izžreba.

Glavni dobitok prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specielno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena podpisani trgovski hiši in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštne povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi natančneje razdelitev dobitkov, čas žrebanja, uloge različnih razredov. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utišenim državnim grbom, listo dobitkov, katera razločno navaja številke, ki so zadele. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljene smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Ker pričakujemo k temu novemu žrebanju mnogobrojnih naročil, tedaj prosimo, da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred (286-1)

30. majem 1885

doposlati direktno na podpisani glavni loterijski bureau.

VALENTIN & CO.,
HAMBURG, Königstrasse 36-38, HAMBURG.

Vsak ima pri nas to prednost, da dobi originalne srečke neposredno brez vsacega posredovanja manjših prodajalcev, potem dobi ne le v najkrajšem času po srečanju, ne da bi zahteval, uradno listino o dobitkih doposlano, temveč tudi originalne srečke vselej po načrtu določenih cenah brez vsacega pribitka.